

paa disse Omraader, idet jeg jo ikke vil forlange, at man skal tage hele Toldloven op til Revision, hver Gang en lille, men i sig selv ikke betydningsløs Varegruppe undergaar saadanne Forandringer; af dem har vi mange Tilfælde i det foreliggende Lovforslag.

Ligesom ærede foregaaende Talere skal jeg afholde mig fra i denne Forbindelse at komme ind paa Detailler, idet jeg dog til Gengæld vil forbeholde mig at gøre det saa meget des grundigere i Udvalget, thi derskju-ler sig bag dette Lovforslag en Række ikke særlig indgaaende, men dog en stor Række betydningsfulde Forandringer indenfor Toldlovens Rammer. Jeg tror, det er nødvendigt at undergive denne Sag ikke blot en velvillig Behandling, saaledes som vi ønsker det, men ogsaa en grundig Behandling; det vil vist være vanskeligt at komme til Afslutning med dette Arbejde, saaledes at Loven kan foreligge til den Tid, det har været tænkt, vel nærmest inden Juleferien.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig, men indgaaende Behandling i det Udvalg, der i den Anledning vil blive nedsat.

Dahlggaard: For saa vidt det foreliggende Toldlovsforslag indeholder Forslag om tekniske Ændringer i Toldloven, der er nødvendiggjort af Vareteknikkens Udvikling eller af aabenbare Misforhold, der har vist sig, siden Toldloven af 1908 blev gennemført, vil vi fra vor Side gerne yde vor Medvirken til en saadan teknisk Revision, selv om vi selvfølgelig hellere ønsker en virkelig Toldreform. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ganske Ret i, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, har ganske Uret, naar han her udtalte, at det havde vist sig, at der i det tidligere Toldlovsudvalg ikke var nogen Udsigt til at faa en frugtbringende Forhandling om Toldloven. Det er ikke rigtigt, der var netop Udsigt til en frugtbringende Forhandling mellem Socialdemokratiet, det radikale Venstre og Venstre, forudsat, at Venstre var rede til at føre denne Forhandling paa Grundlag af den højtærede Ministeres Lovforslag af 1921 og efter den Linie, som i øvrigt var angivet af enkelte Medlemmer indenfor Folketingets Toldlovsudvalg. Paa det Grundlag ønskede man imidlertid ikke en frugtbringende Forhandling, og derfor strandede Toldreformen. Men altsaa, hvor der er Tale om negativ Beskyttelse i den gældende Toldlov, vil vi selvfølgelig gerne være med til at ændre Loven. Det er

ogsaa klart, at naar der er gaaet et vist Aaremaal, hvor en Toldlov har virket, kommer der aabenbare Misforhold til Stede, som alle maa ønsket fjernet, og vi vil altsaa gerne yde vor Bistand til at faa dem fjernet.

Dette Toldlovsforslag er imidlertid ikke blot en teknisk Revision, det er først og fremmest et Forslag om at gøre Resultatet af Ministeriet Neergaards Toldpolitik permanent. Ministeriet Neergaards Toldpolitik begyndte jo med det Lovforslag, den højtærede Finansminister fremsatte i 1921. Det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, er Resultatet af den Politik, der da begyndte, og det Spørgsmaal, der stilles det høje Ting, er, om dette Resultat fortjener at blive lovfæstet for bestandig. Til Belysning af dette Spørgsmaal vil jeg gerne have Lov til at sammenligne Udgangspunktet for Ministerens Politik i 1921 med det Resultat, her er opnaaet. Den Gang den højtærede Minister fremsatte sit Toldlovsforslag i 1921, karakteriserede han det paa den Maade, at det opfyldte to af de Krav, som Demokratiet her i Landet op gennem Tiderne havde stillet til en Toldreform, for det første Kravet om Overgang til Værditold og for det andet Kravet om, at vor Toldpolitik skulde fortsætte den Frihandelslinie, som begyndtes her i Landet i 1797, fortsattes i 1863 og senere med Toldloven af 1908. Under Toldlovsforhandlingen 1921 kom den højtærede Minister ind paa sin og paa sit Partis Stilling til det Spørgsmaal, der var rejst, om at fravige dette Frihandelsstandpunkt af Hensyn til Industrikrisen, og paa dette Punkt fremkom den højtærede Minister med en Udtalelse, som var meget klar, og som supplerer den Karakteristik, Ministeren havde givet af sit Forslag. Den højtærede Minister udtalte angaaende dette Punkt: „Hvorledes vil man tro, at Landbruget, som selv under denne Krise ikke ønsker nogen som helst Beskyttelse, skulde gaa ind paa en væsentlig Skærpelse af den industrielle Beskyttelse? Det er et Maal, som man lige saa gerne kan opgive at arbejde for, thi man naar det ikke.“ Hvis man nu vil gaa til en Karakteristik af det Resultat, hvori Ministerens Politik er endt, tror jeg, det vil være frugtbart at gaa til det Erhverv, som Toldbeskyttelsen først og fremmest angaar: Industrien eller nærmere bestemt Storingen, og høre, hvorledes dette Erhverv bedømmer Resultatet. Erhvervets Svar findes i Virkeligheden i en Artikel, der stod i Storingens Organ „Tidsskrift for Industri“ i Hæftet for 1. Juni 1923. Dette Tidsskrift har den ærede